

komme ind paa den Dggjørelse over den finant-
stille Status, som ved 2den Behandling af
Finantsloven blev fremsat fra forskjellige Si-
der, men jeg skal kun holde mig til, at i
1876 ophører Afdrag og Forrentning af La-
net fra 1825 og Betalingen af de 12 Mil-
lioner til Nationalbanken; denne Mindreudgift
aarlige vil bringe en Forbedring i den finant-
stille Stilling af omtrent 1 1/2 Million. Det
forekommer mig dog, at det vilde være værd
at prøve, om man ikke skulde kunne naae saa
langt frem i Tiden uden Indkomstskat. —
Jeg har endnu en Bemærkning at gjøre, som
er af en mere personlig Karakter; den vedrører
ikke egentlig det foreliggende Forslag, men
derimod Grunden, hvorfor jeg har saa Meget
imod en Indkomstskat, og det er den, at den
afvæmmer fra Sparommelighed. Har man her
et Maskineri, hvorved der, naar man trykker,
springer en Tønde Guld op, naar man tryk-
ker en Gang til, endnu en Tønde Guld frem,
er man saa tilbøjelig til at udgive disse Tøn-
der Guld. De, som skulle tilveiebringe disse
Gulddynger, og paa hvem man trykker, føle
det godt, men de, som ere Maskinister og skulle
styre Trykkestet, mærke ikke, hvor stærkt det er.
Jeg vil ikke tale videre om den Erfaring, jeg
for min Person har gjort, fordi den vedrører
Kjøbenhavns Kommune, hvis Interesser ligge
udenfor denne Sag, og dette Thing, men jeg
har den bestemte Overbevisning, at man ved
en fortsat Vedtagelse af Indkomstskat vil hin-
dre Thinget i at gennemføre det Sparomme-
lighedssystem, som er nødvendigt, hvis det skal
blive muligt for Folkethinget at indrette vor
Susholdning saaledes, at den nogenlunde svarer
til Danmarks Eidenhed som Stat og som
Folk.

Chr. Jensen: Da jeg i det Væsentlige
kan være enig med de Udtalelser, vi hørte fra
det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die
Valgkreds (A. Hage) angaaende de to forelig-
gende Forslag, kan jeg fatte mig meget kort.
Jeg kan naturligvis ikke Andet end være
uenig med den ærede sidste Taler i en Del
af, hvad han yttrede. Naar han kritiserede
den høitærede Ministers Udtalelse om, at han
vel kan realisere for 2; men ikke for 3 Millio-

ner Rd., forekommer mig dog, at det ikke gjor
en saa ringe Forskjel, enten man realiserer for
2 eller for 3 Millioner Rd., og navnlig har
det en ikke ringe Betydning for Rentefoden,
hvis Synken jeg sætter mere Pris paa end
paa at blive fri for Indkomstskatten. Det
vilde være en overordentlig gavnlige Ting, om
Rentefoden kunde synke, thi Intet trykker Landet
mere, end naar Rentefoden forhøies. Jeg tror
derfor ogsaa, at den høitærede Minister har
det rette Syn paa denne Sag, naar han ikke
vil bringe flere Påtvirer paa Mærkedet, og der-
ved bringe Rentefoden til at stige for meget.
Den ærede sidste Taler udtalte vel, at Kursen
ikke vil synke, men snarere stige, men naar vi
paaatvinge Ministeren at realisere flere Obliga-
tioner, end han for Tiden finder det forsvar-
ligt, — ville vi blive Skyld i, at Rentefoden
stiger. Naar det ærede Medlem dernæst ud-
talte, at der neppe er nogen Skat, der er saa
uretsfærdig som Indkomstskatten, kan jeg ikke
dele hans Anskuelse. Ja, Henseende. Mig
forekommer det, at Indkomstskatten er den ret-
færdigste af alle de Skatter, vi have, og dette
vil være et væsentligt Motiv for mig til at
stemme for den, naar den Dag kommer, at vi
faae den til Forhandling. Naar den ærede
Taler endvidere yttrede, at han vil være imod
enhver Indkomstskat, indtil vi faae en Lov
derom, som har staaet sin Prøve, synes det
mig, at der heri er nogen Modsigelse; thi vi
kunne dog ikke faae en Lov, som har staaet
sin Prøve, inden vi have prøvet den; derfor
kan jeg ikke rigtig forstaa denne Sætning af
det ærede Medlem. Naar han dernæst hen-
viste til, at vi havde havt et saa godt Nar, og
at de indirekte Skatter derfor vilde indbringe
betydeligt Mere end kalkuleret, skal jeg ikke
videre modstige dette, men det er dog en Ting,
hvorpaa den høitærede Minister ikke saaledes
kan stole, at han kan slaa sig til Taals der-
med; det er i Grunden saa ubestemt, som vel
tænkes kan. Jeg agter at stemme for det
første og imod det sidste af de to foreliggende
Forslag, og jeg tror at have begrundet denne
min Afstemning med Hensyn til det første af
dem. Det sidste Forslag skal jeg ikke omtale
videre; det forekommer mig, at det gaar ud
paa en Udvei, vi ikke pleie at ty til under